

CII

⁵⁸ Superbię ostentatio.

Sordida laus semper proprio que prodit ab ore:
Hanc sapiens refugit.
Efficat & fatuos pomposa superbia plures
Tartara quos rapiunt:

Supbia

Auerte faciē tuā
a muliere corru-
pta: & ne circum-
spicias spēm alie-
nam: ppter spēm
mulieris multi pe-
rierūt: & ex hoc
cōcupiscentia q̄si
ignis exardescit.
Gladio proprio
ei⁹ supbia ampu-
teē. capiat laq̄o
oculoꝝ suorū in
me & pcutiā eum
ex labiis charita-
tis meę.

Efficat & fatuos insana superbia multos
Quos vehit in nostro carmine cymba leuis.
Est vitium sceleris plenū / & cunctis fugiendum:
Sordibus excedit crimina queq; suis:

Eccle. ix. & xi
Iudith. ix.
P̄s. xc. et. 123.
Proner. vii.
Ecc̄s. vii.
Cui. r. eth.